

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády
ze dne 6. března 2013 č. 159

Stanovisko

vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 914)

Vláda na své jednání schůze dne 6. března 2013 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 914), a zaujala k němu dále uvedené stanovisko.

1. Vláda v obecné rovině souhlasí s názorem, že danou problematiku je vhodné nově upravit. Podle Plánu legislativních prací vlády připravuje Ministerstvo životního prostředí vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, který má za cíl řešit v zásadě i stejnou problematiku, jíž se věnuje také předložený návrh zákona. Přípravovaný vládní návrh zákona by měl danou problematiku řešit komplexně. Bude zahrnovat snížení ekologických vah vlivu u všech faktorů životního prostředí, ne tedy jen u vod jako v předloženém návrhu zákona a nikoliv jejich úplným zrušením. Vláda proto doporučuje vyčkat na předmětný vládní návrh zákona.

2. Vláda považuje navrhovanou plnou výjimku z platby odvodů pro dopravní infrastrukturu a stavby s ní související za příliš širokou a neurčitou, což dokladuje i nejasná dikce „a stavby s ní související“. Takto široce pojatá výjimka by podle vlády naprosto degradovala odvody jakožto ekonomický nástroj ochrany zemědělského půdního fondu. Při rozhodování o trase by tak byl zcela pominut veřejný zájem na ochraně zemědělské půdy. Podle názoru vlády jsou odvody za odnětí zemědělské půdy jako ekonomický nástroj prokazatelně účinnější než v zákoně deklarovaná povinnost chránit půdu.

3. Vláda považuje požadavek na výjimku z platby odvodů pro stavby přenosové soustavy a distribuční soustavy v elektronice, přepravní soustavy a distribuční soustavy v plynárenství a soustavy zásobování tepelnou energií za nadbytečný vzhledem ke stávající právní úpravě stanovené v § 9 odst. 2 písm. c) zákona č. 334/1992 Sb., pokud se jedná o zařízení ukládaná pod povrch terénu a stavby obvykle realizované do jednoho roku, kdy se nevyžaduje souhlas s odnětím zemědělské půdy, a jsou proto bez odvodů. Z rozhodovací praxe orgánů ochrany zemědělského půdního fondu je dále známo, že subjektům, kterých by se měla

výjimka týkat, platba odvodů nečiní žádné problémy a tak by zcela zbytečně byla výjimkou z platby odvodů oslabena ochrana zemědělské půdy a eliminován příjem do státního rozpočtu.

4. Požadavek na snížení ekologických vah vlivu pouze u některých faktorů životního prostředí považuje vláda za nekonceptní a bez řádného odůvodnění.

5. Vláda upozorňuje i na bod 4 předloženého návrhu zákona, podle kterého by se neuplatnily ekologické váhy vlivu na „chráněné oblasti přirozené akumulace podzemních a povrchových vod, ochranná pásma vodních zdrojů II. stupně“, čímž dojde nejen k podstatně nižší částce odvodů, ale zároveň se umožňuje zcela nevhodně umísťovat průmyslové zóny i do budoucna právě v územích chráněné oblasti přirozené akumulace vod. Odstranění ekologické váhy vlivu v takových případech nebude odrazovat investory umísťovat záměry na plochách cenných pro životní prostředí.

6. Vláda poukazuje i na související skutečnost, a to, že předložený návrh zákona jednoznačně zvýhodňuje sektor průmyslu a dopravy oproti zemědělství a neřeší trvalý úbytek nejkvalitnějších půd. Nekonceptním způsobem navrhuje řešit případy, kdy průmyslové zóny byly v minulosti v rozporu se zájmy ochrany životního prostředí vybudovány na lokalitách se zvýšenou ochranou vodních zdrojů. Navrhovaná úprava umožní tento přístup tolerovat i v budoucnu finančním zvýhodněním, a hrozí tedy potenciální nebezpečí, že vlivem této „nekonceptnosti“ může dojít v určitých lokalitách České republiky ke zvýšení nákladů na čištění vody určené pro pitné účely s promítnutím těchto nákladů na daňové poplatníky.